

**5032/01/NL/Def.
WP 49**

Werkdocument betreffende

**Aanbevolen praktijk 1774 van de IATA
Bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van
grensoverschrijdend uitgewisselde persoonsgegevens in het
internationale luchtvervoer van passagiers en vracht**

Goedgekeurd op 14 september 2001

De Groep is opgericht op grond van artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG. Hij is het onafhankelijke EU-advisieorgaan inzake gegevensbescherming en de persoonlijke levenssfeer. De taken van de Groep zijn omschreven in artikel 30 van Richtlijn 95/46/EG en in artikel 14 van Richtlijn 97/66/EG. Het secretariaat wordt verzorgd door:

Europese Commissie, DG Interne markt, Eenheid Werking en effect van de interne markt - coördinatie - gegevensbescherming.
Wetstraat 200, B-1049 Brussel - België - Kamer: C100-6/136
Internetadres: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/dataprot/wpdocs/index.htm

DE GROEP VOOR DE BESCHERMING VAN PERSONEN IN VERBAND MET DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Opgericht bij Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995¹,

Gelet op artikel 29 en artikel 30, lid 1, onder a), en lid 3, van deze richtlijn,

Gelet op haar reglement en met name op de artikelen 12 en 14 daarvan,

heeft het volgende werkdocument goedgekeurd:

Inleiding

In 1997 heeft de IATA “Recommended Practice 1774 – Protection of privacy and transborder data flows of personal data used in international air transport of passengers and cargo” (RP 1774) (Aanbevolen praktijk 1774 – Bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van grensoverschrijdend uitgewisselde persoonsgegevens in het internationale luchtvervoer van passagiers en vracht) aan de Groep voorgelegd om deze als communautaire gedragscode overeenkomstig artikel 27, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG² te laten goedkeuren.

Tijdens zijn 11e vergadering op 10 september 1998 heeft de Groep besloten deze ontwerp-code te onderzoeken en heeft hij een werkgroep opgericht met als taak het advies van de Groep betreffende RP 1774 op te stellen³. De IATA heeft in oktober 1998 een toelichting en een Franse vertaling overgelegd.

De leden van de werkgroep waren mevrouw Georges (CNIL, Frankrijk), mevrouw Lacoste (Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, België) en de heer Dammann (Bundesbeauftragter für den Datenschutz, Duitsland).

De werkgroep heeft dit ontwerp geanalyseerd, met de IATA besproken en bij de Groep verslag uitgebracht. Vervolgens heeft de IATA herziene versies voorgelegd, die opnieuw werden geanalyseerd en besproken. Nadat de IATA had besloten dat het ontwerp niet verder kon worden gewijzigd rekening houdend met de aanvaarding ervan door zijn

¹ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31, beschikbaar op:
http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/dataprot/index.htm

² Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31. Beschikbaar op:
http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/dataprot/index.htm

³ Op dezelfde vergadering heeft de Groep zijn goedkeuring gehecht aan het document (WP 13 (504/98)) “Toekomstige werkzaamheden op het gebied van gedragscodes: Werkdocument betreffende de procedure voor de beoordeling van communautaire gedragscodes door de Groep”, goedgekeurd op 10 september 1998, beschikbaar op: zie voetnoot 1.

leden, heeft de Passenger Service Conference van de IATA in oktober 2000 RP 1774 goedgekeurd⁴.

In dit door de werkgroep opgestelde document wordt de mening weergegeven van de Groep gegevensbescherming artikel 29 over RP 1774 zoals goedgekeurd door de IATA.

Aanbevolen praktijk 1774

RP 1774 is een door de IATA-leden in het kader van de Passenger Services Conference goedgekeurde aanbeveling en verbindt als dusdanig alleen de leden van de IATA. RP 1774 betreft niet de verplichtingen voor geautomatiseerde boekingsystemen en reisagenten, die vallen onder de nieuwe “Verordening (EG) nr. 323/1999 van de Raad van 8 februari 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2299/89 betreffende gedragsregels voor geautomatiseerde boekingsystemen (CRS)”.

Een aanbevolen praktijk is, juist door de aard ervan, niet bindend en er is niet voorzien in een mechanisme om hem te doen naleven. Voor een goed begrip zij er echter op gewezen dat alle resoluties en aanbevolen praktijken van de IATA niet door het secretariaat van de IATA worden opgelegd, maar op vrijwillige basis door de leden van de IATA in de democratische forums van de conferenties worden aangenomen.

Een aanbevolen praktijk is in veel gevallen slechts een voorgesteld kader dat de afzonderlijke leden zodanig aanpassen dat het resultaat voldoet aan hun nationale voorschriften en in overeenstemming is met hun eigen handelspraktijken. Een soortgelijke praktijk is RP 1724 – Conditions of Carriage (vervoersvoorwaarden). Sommige vervoerders hebben deze voorwaarden als dusdanig, ongewijzigd, aangenomen, terwijl andere ze als model hebben gebruikt en ze aan hun eigen regelgevings- en handelskader hebben aangepast. Zo ook zal RP 1774 ter goedkeuring aan de IATA-luchtvaartmaatschappijen worden voorgelegd (via het forum van de Passenger Service Conference), maar elke luchtvaartmaatschappij zal vrij blijven om haar eigen gedragscode tegenover haar klanten op te stellen in overeenstemming met de voorschriften van de nationale wet- en regelgeving. Voorts is het duidelijk dat de IATA, om niet in strijd met de antitrustwetgeving te handelen, moet vermijden commerciële gedragsregels aan haar leden op te leggen.

Gezien het bovenstaande is RP 1774 niet bedoeld als de definitieve gedragscode die als dusdanig door de bij de IATA aangesloten luchtvaartmaatschappijen zal worden gebruikt. Het is veeleer de bedoeling dat daarmee enkele belangrijke aspecten van de richtlijn gegevensbescherming onder de aandacht worden gebracht en dat de code door de aangesloten luchtvaartmaatschappijen (of een groep aangesloten luchtvaartmaatschappijen) als richtsnoer wordt gebruikt bij het opstellen van een gedragscode die aan de desbetreffende gegevensbeschermingsautoriteiten zal worden voorgelegd. Andere punten (bv. de gedetailleerde beschrijving van het gebruik dat elk afzonderlijk lid van de gegevens zal maken, de nalevingsprocedures, enz.) zullen door elke aangesloten luchtvaartmaatschappij (of groep luchtvaartmaatschappijen) ad hoc moeten worden geregeld in overeenstemming met de toepasselijke nationale wetten en voorschriften en rekening houdend met de specifieke culturele omgeving, handelspraktijken en dienstenoriëntatie.

⁴ Zie bijlage I (en/of de website van de IATA, enz.).

De recentste versie van RP 1774 behandelt in drie artikelen definities (artikel 1), werkingssfeer (artikel 2) en beginselen (artikel 3) inzake kwaliteit van de gegevens, informatieverstrekking, recht van toegang, bijzondere categorieën gegevens, aanmelding bij de toezichthoudende autoriteiten, beveiliging van de gegevens en doorgifte aan derde landen.

Artikel 1 – Definities

De definities zijn nu in overeenstemming gebracht met de bepalingen van Richtlijn 95/46/EG.

Artikel 2 – Werkingssfeer

Artikel 2 betreffende de werkingssfeer bepaalt dat de leden de nationale wetten moeten naleven en dat zij, indien de wetten meer eisen stellen, strengere en extra maatregelen moeten toepassen.

Artikel 3 – Kwaliteit van de gegevens

Het beginsel van de kwaliteit van de gegevens werd verbeterd in vergelijking met de eerste versie, in die zin dat een lijst wordt gegeven van doeleinden waarvoor luchtvaartmaatschappijen doorgaans persoonsgegevens verzamelen (art. 3.1.2). Een andere verbetering ten opzichte van de oorspronkelijke tekst is dat voor de opslag van identificeerbare gegevens een tijdsbeperking is opgenomen, zij het op algemene wijze, en dat een nuttig onderscheid wordt gemaakt tussen on-linearchivering van boekingen (slechts zo lang als nodig om de dienst te verlenen) en off-lineopslag (indien bij wet voorgeschreven), zoals door de Groep wordt voorgesteld. Deze bepaling zou echter van grotere betekenis zijn als zou worden voorzien in een meer specifieke formulering betreffende de concrete toepassing van het beginsel van beperking van het doel en het verbod van onverenigbaar gebruik (artikel 6, lid 1, onder b), van Richtlijn 95/46/EG).

Artikel 3, lid 3, van RP 1774 herhaalt de formulering van artikel 10 van de richtlijn, maar zonder enige specifieke voorbeelden. De Groep is van oordeel dat de IATA had kunnen aanbevelen de verstrekking van informatie over het recht van toegang als noodzakelijk te beschouwen om een eerlijke verwerking te garanderen, en deze informatie op elk ticket te verstrekken (zie ook hierna: verwijzing naar RP 1774 in resolutie 724).

Artikel 3, lid 7 – Doorgifte van gegevens aan derde landen

Er werd een duidelijke verbetering tot stand gebracht doordat werd uitgelegd wat het belang is van de internationale overdracht van gegevens voor het verlenen van luchtvaartdiensten.

De Groep herinnert aan de beschikkingen van de Commissie, waarin wordt verklaard dat Zwitserland, Hongarije en de Veiligheidsregeling in de Verenigde Staten een passende

bescherming bieden⁵. Luchtvaartmaatschappijen vallen binnen het toepassingsgebied van de beschikking inzake de “veilige haven” en moeten worden aangemoedigd tot deze regeling toe te treden.

Wat betreft de doorgifte naar andere landen of andere sectoren dan die welke onder de veiligheidsregeling in de VS vallen, is de IATA van mening dat de doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen noodzakelijk is voor de uitvoering van de overeenkomst tussen de luchtvaartmaatschappij en de passagier en bijgevolg onder de uitzondering van artikel 26, lid 1, onder b), van Richtlijn 95/46/EG valt. De IATA is voorts van oordeel dat de doorgifte op grond van nog andere mogelijke afwijkingen kan geschieden, zoals artikel 26, lid 1, onder d) (als de doorgifte noodzakelijk of wettelijk verplicht is vanwege een zwaarwegend algemeen belang of voor de vaststelling, de uitoefening of de verdediging van een recht in rechte), of artikel 26, lid 1, onder e) (als de doorgifte noodzakelijk is ter vrijwaring van het vitale belang van de betrokkene). Volgens de IATA hebben deze vrijstellingen betrekking op courante situaties in de luchtvaart en kunnen ze als grondslag worden gebruikt voor de doorgifte aan derde landen. De formulering in artikel 3, lid 7, van RP 1774 laat het daarom over aan de leden om uit te maken of het noodzakelijk is de toestemming van de betrokkene te verkrijgen om een eerlijke verwerking te garanderen.

In zijn werkdocument betreffende de doorgifte van persoonsgegevens aan derde landen⁶ had de Groep erop gewezen dat de vrijstelling van artikel 26, lid 1, onder b), van Richtlijn 95/46/EG kon worden toegepast op de doorgiften die noodzakelijk zijn om een vliegticket voor een passagier te boeken. Zoals in hetzelfde werkdocument wordt vermeld, moeten echter de gegevens die werkelijk noodzakelijk zijn om het ticket te reserveren, duidelijk worden aangegeven, teneinde ervoor te zorgen dat de maatschappij door de contractuele toestemming van de betrokkene is gedekt en de gegevens alleen voor dat duidelijk omschreven doel worden verwerkt (doorgegeven). Daarom herinnert de Groep eraan dat het nationale recht dat op de voor de verwerking verantwoordelijke van toepassing is, moet voorzien in de in artikel 26, lid 1, vermelde afwijkingen, en ten tweede dat de toepassing ervan altijd afhankelijk is van de “noodzakelijkheidstoets” (de doorgifte moet noodzakelijk zijn om een gegeven doel te bereiken, en dat doel kan zonder de doorgifte niet worden bereikt). Dit betekent dat een zorgvuldige analyse van elk geval afzonderlijk moet worden verricht voor elk van de in artikel 26, lid 1, vermelde afwijkingen. De Groep is van mening dat aan artikel 26, lid 1, onder e), bijvoorbeeld (doorgifte noodzakelijk ter vrijwaring van het vitale belang van de betrokkene) alleen in zeer uitzonderlijke omstandigheden kan worden voldaan en dat luchtvaartmaatschappijen zich niet mogen laten misleiden wat het toepassingsgebied van deze afwijking betreft. Een duidelijker onderscheid tussen de gevallen waarnaar krachtens artikel 26, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG wordt verwezen, en een verduidelijking van de voorwaarden waaronder ze als grondslag kunnen dienen voor doorgiften in RP 1774 zouden nuttig geweest zijn.

De Groep wenst eraan te herinneren dat contractuele oplossingen waarborgen kunnen bieden voor de doorgifte van persoonsgegevens aan derde landen die geen passend beschermingsniveau bieden (zie artikel 26, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG). Binnenkort

⁵ Zie PB L 215 van 25.8.2000.

⁶ WP 12: Doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen : toepassing van de artikelen 25 en 26 van de EU-richtlijn betreffende gegevensbescherming (goedgekeurd op 24 juli 1998).

zullen door de Europese Commissie modelcontractbepalingen worden gepubliceerd die voldoende waarborgen bieden, zoals aanbevolen door de Groep en het comité van artikel 31 (zie artikel 26, lid 4, van Richtlijn 95/46/EG).

De leden van de IATA moeten met de hierboven gegeven uitleg rekening houden bij de toepassing van RP 1774.

Ruime toegankelijkheid van boekingsgegevens

De subgroep bekritiseerde het feit dat alle boekingsgegevens vanaf elke plaats ter wereld voor de IATA-leden toegankelijk zijn. In dit verband legde de IATA het verschil uit tussen bagagegegevens en boekingsgegevens.

Bagagegegevens zijn na het inchecken alleen beschikbaar voor andere vervoerders die bij de reisroute betrokken zijn. Bij verlies van bagage wordt de informatie over deze bagage door de passagier op vrijwillige basis aan de bagageopsporingssystemen doorgegeven. In een andere technische aanbevolen praktijk wordt de procedure voor de opsporing van verloren geraakte bagage vastgesteld.⁷

Boekingsgegevens moeten, indien de boeking door een luchtvaartmaatschappij wordt verricht, geheim worden gehouden. Indien de door luchtvaartmaatschappij A verrichte boeking een traject met luchtvaartmaatschappij B omvat, zendt maatschappij A naar maatschappij B een telexbericht dat een subset boekingsgegevens bevat. De toegezonden gegevens omvatten de naam van de passagier, de bij luchtvaartmaatschappij B geboekte vlucht en de vorige vlucht, samen met eventuele speciale verzoeken. Deze gegevens mogen slechts on line worden bewaard zo lang als noodzakelijk is om de dienst te verlenen, en mogen slechts off line worden bewaard indien dit noodzakelijk is om aan wettelijke voorschriften te voldoen (zie hierboven m.b.t. artikel 3 van RP 1774).

De IATA rechtvaardigde dit systeem met de verklaring dat andere luchtvaartmaatschappijen of andere kantoren van dezelfde maatschappij de gegevens nodig hebben als vluchten worden gewijzigd. Hoewel de Groep begrijpt dat een dergelijk systeem nodig is, wil hij eraan herinneren dat in situaties waarin persoonsgegevens, met inbegrip van gevoelige gegevens, wereldwijd toegankelijk zijn, technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen moeten worden genomen om ongeoorloofde toegang tot en misbruik van deze gegevens te voorkomen.

Toelaatbaarheid van de verwerking

De aanbevolen praktijk maakt geen melding van de toelaatbaarheid van de verwerking (art. 7 van de richtlijn). De Groep herinnert eraan dat, in zoverre de verwerking van persoonsgegevens noodzakelijk is voor het verlenen van een dienst, de verwerking op grond van artikel 7, onder b), toelaatbaar zou zijn indien met de potentiële passagier een overeenkomst is gesloten. Als er geen overeenkomst is gesloten, zou de verwerking slechts toelaatbaar zijn indien de betrokkene zijn toestemming heeft verleend (artikel 7, onder a)) of indien zijn belangen en rechten niet prevaleren (artikel 7, onder f)).

⁷ RP 1743a – Tracing Procedure for Missing Checked Baggage (Opsporingsprocedure voor geregistreerde bagage die verloren is geraakt).

Geen bepaling inzake handhaving

RP 1774 voorziet niet in een handhavingsmechanisme. Dit werd door de subgroep bekritiseerd. De IATA reageerde met de verklaring dat de IATA geen toezichhoudende of andere gezaghebbende rol ten aanzien van zijn leden vervult. De IATA stelt richtsnoeren voor en zelfs indien de IATA-leden deze onder auspiciën van de IATA goedkeuren, is het aan elk van de leden om te beslissen of en hoe (volledig of gedeeltelijk) ze de richtsnoeren in hun eigen bedrijfspraktijk toepassen. De IATA kan geen dwangmaatregelen tegen leden nemen. De leden zijn echter aansprakelijk volgens de geldende nationale wetten en op grond van hun overeenkomsten met de passagiers. Daarom stelt de IATA voor een verwijzing naar de richtsnoeren inzake gegevensbescherming op te nemen in de richtsnoeren inzake algemene vervoersvoorwaarden (zie volgende punt hierna).

Het kan nuttig zijn de mogelijkheid van privacy-audits in overweging te nemen voor de IATA-leden die RP 1774 toepassen.

Aanbevolen praktijk 1724 – General Conditions of Carriage (Passenger and Baggage) (Algemene vervoersvoorwaarden (passagiers en bagage))

Deze aanbevolen praktijk specificeert de algemene voorwaarden die elke luchtvaartmaatschappij, als minimum, in haar algemene voorwaarden voor haar overeenkomsten met de passagiers moet opnemen. Zoals alle aanbevolen praktijken van de IATA heeft ook deze praktijk dezelfde aansprekende waarde als RP 1774 inzake gegevensbescherming. In de praktijk heeft elk IATA-lid zijn eigen vervoersvoorwaarden, die meestal op RP 1724 gebaseerd zijn. Dit betekent dat, door een verwijzing naar RP 1774 inzake gegevensbescherming op te nemen in RP 1724, de waarschijnlijkheid groter wordt (hoewel het niet gegarandeerd is) dat luchtvaartmaatschappijen de aanbevolen praktijk inzake gegevensbescherming opvolgen. Bovendien wordt voor de handhavingss kwestie, doordat ze deel gaat uitmaken van de overeenkomst tussen de luchtvaartmaatschappij en de passagier, ten minste een contractuele oplossing geboden: op grond van de overeenkomst met de passagier is de vervoerder aansprakelijk voor de eerlijke verwerking op basis van RP 1774. Bovendien zijn, zoals artikel 2, lid 2, van RP 1774 bepaalt, de bestaande nationale wetten op de gegevensbescherming van toepassing en moeten de luchtvaartmaatschappijen deze wetten in acht nemen.

De toegevoegde waarde van het voorstel van de IATA om een verwijzing naar RP 1774 in RP 1724 op te nemen⁸, bestaat dus in de contractuele verplichting voor de luchtvaartmaatschappijen die niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 95/46/EG vallen en die deze bepaling in hun voorwaarden hebben opgenomen. Dit is een belangrijke stap vooruit en moet worden aangemoedigd.

Tegelijkertijd zou deze invoeging de mogelijkheid bieden om te weten te komen wat het beleid van de luchtvaartmaatschappij is op het gebied van gegevensbescherming en bescherming van de persoonlijke levenssfeer: de meeste luchtvaartmaatschappijen baseren hun eigen vervoersvoorwaarden op RP 1724 – General Conditions of Carriage

⁸ De verwijzing zou worden opgenomen in artikel 5, lid 3, van RP 1724, dat de passagier ervan op de hoogte brengt dat hij, door zijn persoonsgegevens te verstrekken, erkent dat deze voor de daar vermelde doeleinden kunnen worden gebruikt. Diezelfde doeleinden worden in RP 1774 nader uitgelegd aan de hand van voorbeelden in artikel 3, lid 1, Kwaliteit van de gegevens.

(Algemene vervoersvoorwaarden), waarin na herziening een verwijzing naar RP 1774 inzake gegevensbescherming zou zijn opgenomen. De vervoersvoorwaarden van de luchtvaartmaatschappij zijn door verwijzing opgenomen in haar contractvoorwaarden. Door de tekst van de vervoersvoorwaarden van de luchtvaartmaatschappij op te vragen, kan de passagier zich vergewissen van de verwijzing naar het beleid van de maatschappij inzake gegevensbescherming en bescherming van de persoonlijke levenssfeer en verzoeken om de desbetreffende tekst, die idealiter met RP 1774 in overeenstemming is. Deze manier om de passagier te informeren is echter minder direct dan een andere optie, die in het volgende punt wordt uitgelegd.

Resolutie 724 – Ticket-Notice and Conditions of Contract (Mededeling op het ticket en contractvoorwaarden)

Er werd ook gesproken over de mogelijkheid om een verwijzing naar de gegevensbescherming op het vliegticket te vermelden. In resolutie 724 – Ticket-Notice and Conditions of Contract worden de elementen vastgesteld die ten minste op het ticket moeten worden vermeld. Indien in deze resolutie een verwijzing naar RP 1774 zou worden opgenomen, zou dit tot gevolg hebben dat deze informatie op het ticket zelf zou moeten worden vermeld. Zo zou de passagier direct aan de hand van het ticket te weten kunnen komen waar hij informatie kan krijgen over de vraag of de luchtvaartmaatschappij een beleid inzake gegevensbescherming en bescherming van de persoonlijke levenssfeer heeft en zo ja, wat het inhoudt. De Groep is van mening dat dit een duidelijke verbetering zou zijn wat transparantie en bescherming van de passagiers betreft, omdat alle tickets een verwijzing naar het beleid van de vervoerder inzake gegevensbescherming zouden bevatten. Aangezien voor de goedkeuring van een resolutie de unanimiteit van alle bij de IATA aangesloten luchtvaartmaatschappijen vereist is en deze goedkeuring in dit geval een wijziging van alle tickets over de hele wereld zou impliceren, heeft de IATA erop gewezen dat dit geen realistische oplossing is die op korte termijn haalbaar is.

Standpunt van de IATA

Gezien het bovenstaande heeft de IATA begrepen dat RP 1774 niet in aanmerking zou komen als communautaire gedragscode in de zin van artikel 27, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG. Daarom heeft de IATA er niet op aangedrongen dat een formeel advies in de zin van artikel 27, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG wordt uitgebracht.

De IATA onderstreept echter de praktische waarde van de herziene RP 1774, die reeds in zijn vorige versie de leden jarenlang tot richtsnoer heeft gediend. De IATA is van mening dat RP 1774, zoals deze nu in het licht van Richtlijn 95/46/EG is herzien en door de Passenger Service Conference is aangenomen, voor zijn leden een belangrijk referentiepunt is en als instrument nu veel nuttiger is om de bescherming van personen in verband met de verwerking van hun persoonsgegevens in de luchtvaartsector over de hele wereld te bevorderen. Daarom heeft de IATA het vaste voornemen om zijn leden met klem te verzoeken RP 1774 in hun bedrijfsvoorschriften en -praktijken toe te passen.

De IATA overweegt ook verdere stappen te doen om de toepassing van RP 1774 te verzekeren. Zoals voorgesteld door de Groep zou een verwijzing naar RP 1774 in de algemene vervoersvoorwaarden (resolutie 1724) kunnen worden opgenomen op het moment dat deze worden herzien. Deze verwijzing zou een grote stap vooruit zijn in die

zin dat ze de toepassing van RP 1774 waarschijnlijker zou maken indien de IATA-leden resolutie 724 inzake overeenkomsten opvolgen (zij zijn daartoe niet verplicht aangezien deze resolutie evenmin een bindend karakter heeft, maar alle vervoerders moeten algemene contractvoorwaarden hebben en houden zich daarom goed op de hoogte van deze resolutie). De verwijzing zou RP 1774 ook een grote zichtbaarheid geven, omdat deze op de tickets zou moeten worden vermeld. In de praktijk zouden alle tickets moeten worden gewijzigd. Een wijziging van resolutie 724 moet door alle 266 leden van de IATA unaniem worden goedgekeurd.

Conclusies

De Groep verheugt zich over het initiatief van de IATA en zijn toezegging om gemeenschappelijke beginselen voor zijn leden vast te stellen teneinde de bescherming van het fundamentele recht van de passagiers op persoonlijke levenssfeer te waarborgen en tegelijkertijd de uitwisseling van persoonsgegevens over de hele wereld mogelijk te maken. Aanbevolen praktijk 1774 zou als basis voor verdere ontwikkelingen kunnen dienen en zou, in het bijzonder met het oog op internationale doorgifte, moeten worden gebruikt om de IATA-leden in derde landen te verzoeken naar passende bescherming te streven.

De Groep apprecieert de toezegging van de IATA om aanbevolen praktijk 1724 inzake algemene vervoersvoorwaarden te herzien teneinde daarin een directe verwijzing naar aanbevolen praktijk 1774 inzake gegevensbescherming op te nemen. Op die manier zorgt de IATA voor een sterkere bewustwording ten aanzien van de problemen in verband met gegevensbescherming en bevordert deze organisatie de opnemings van gegevensbescherming in de contractuele relatie tussen luchtvaartmaatschappijen en passagiers, wat van bijzonder belang is met betrekking tot de leden van de IATA buiten de EU.

De Groep moedigt de IATA aan werk te maken van de mogelijkheid om een verwijzing naar gegevensbescherming en bescherming van de persoonlijke levenssfeer op het ticket zelf te vermelden en daartoe resolutie 724 inzake mededeling op het ticket en contractvoorwaarden te herzien.

De Groep zou de IATA ook willen verzoeken aandacht te besteden aan frequent flyer-programma's. De passagiers moeten duidelijk worden ingelicht over het doel van een dergelijke verwerking, de concrete wijze waarop hun gegevens worden gebruikt en door wie, op zodanige wijze dat de passagiers zich tegen deze verwerking kunnen verzetten. Bovendien moeten de luchtvaartmaatschappijen ervoor zorgen dat alleen de personen die direct bij het verlenen van de door de passagier verlangde dienst betrokken zijn, toegang hebben tot de persoonsgegevens, en niet alle potentiële partners die aan een frequent flyer-programma deelnemen.

De Groep behoudt zich de mogelijkheid voor verdere commentaar uit te brengen.

Bijlagen:

- Recommended Practice 1774 – Protection of privacy and transborder data flows of personal data used in international air transport of passengers and cargo (Aanbevolen

praktijk 1774 – Bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van grensoverschrijdend uitgewisselde persoonsgegevens in het internationale luchtvervoer van passagiers en vracht)

- Explanatory memorandum to RP 1774 (Toelichting bij RP 1774)
- Recommended Practice 1724 – General Conditions of Carriage (Passenger and Baggage) (Aanbevolen praktijk 1724 – Algemene vervoersvoorwaarden (passagiers en bagage))
- Resolution 724 – Ticket-Notice and Conditions of Contract (Resolutie 724 – Mededeling op het ticket en contractvoorwaarden)

Gedaan te Brussel, 14 september 2001

Voor de Groep

De voorzitter

Stefano RODOTA